

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Pontio diacono [et] martyre. Cap[itulum]. clxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse martij occurrētibus. Fo. lxxij.

hincā. Summā contra gentiles in libris quat-
tuor conspicuā. Eō posuit et scripta plurima su-
per libris diuine scripture plurimis. Sup quat-
tuor euangelijs. Super psalterio. Sup eplis
pauli. Sup. v. libris moysi. Sup cāctis cantu-
coy: et sup alijs plurib⁹. Scripsit et q̄stiones de
malo. de vitare. de potētia. de sp̄ialib⁹ creatur⁹
De aia. De strarib⁹. Et alia mltā signa et nota
bilia opuscula q̄ singula scribere nō occurrunt.

De sanctis Perpetua et Felicitate
et socijs martyribus Cap. clxxxij.

Perpetua et Felicitas

tas martyres cū Saturnino: sa-
tyro: reuocato: et secūdolo in ci-
uitate tyburitano: nū murtas
nia passi sunt tēporib⁹ valerian-
ni et galien imperatorū sub p-
consule tarrutio. Fuerūt autē saturninus et sa-
tyrus germani. Reuocatusq; fuit frater felici-
tatis. Qui oēs sacrificare cōtemētes a p̄d-
ero p̄cedūte in carcerē missi sunt. Erant autē
p̄petua et felicitas ambe nobiles cōiugate. Fe-
licitas quidē pregnās erat: perpetua filium la-
ctentē habebat. Pater autē perpetue ad carcerē
venit: vt filia a p̄posito reuocaret: sed nō va-
luit. Vidit autē perpetua p̄visionē scalā aureā
ysq; ad celum erectā in dextra et leua cultris et
gladijs plenā ad eo angustam: vt nō nisi vnus et
paruus per eam inter gladios ascēdere posset.
Sub ea draco teterrim⁹ et ingens iacebat: quē
cuncti ascendere volētes formidabāt. Viditq;
saryrū per eā sursum ascendentē: et cōsocios vt
ascenderent: similiter et ne draconē timerent et
horrantē. Quā visionē cum sancta ceteris reci-
tasset: oēs deo gratias egerūt: qz se vocatos ad
martyrium cognouerūt. Presentatū ego iudici
fuerūt vtrū a mulieribus separati. Eū autē felici-
tati suaderet: vt sui misereret: eo qd pregnās
esset: illaq; immobilis permaneret: cōpatiēs iu-
dex sibi quodāmodo: qz pregnās eā ad carcerē
reduci fecit. Eū autē parentes et vtrūq; cū
lachrymis eidē suaderēt: vt p̄sidi cōsentirer
paruulū quocq; sp̄ius lactentē ad collū eius sa-
ctassent: illa fortissimo aio paruulū abiciēs et
parētes ac vtrūq; contēnens in xp̄i cōfessione in-
uictissime p̄stitit. Quapropter iudex ip̄am cum
sanctis diuissime verberatā iterū carceri man-
cipauit. Scris autē p̄ felicitate orātib⁹ qz. viij.
mēsiū pregnans erat: subito in eā dolores ir-
ruerūt: peperitq; filium viuū. Qd̄ p̄ses audicēs
eos omnes de carcere educi fecit: et ligatis post
tergū manib⁹ nudatisq; natib⁹ per plateas cir-
cūduct: deinde in amphitheatro duci et bestias
sibi laxari. Et quibus saryus et perpetua a leo-
nibus deuorātur. Reuocatus et felicitas a leo-
pardis comedunt: saturnin⁹ et secūdolo illesi
diuina voluntate seruant. Unde post hec saturni-
nus iussu p̄consulis decollatus finem accepit.

Secūdolo nō ad carcerē reductus ibidē et p̄-
rauit. Quorū omnīū corpora a fidelib⁹ in eadē
sunt vrbe tumulata. Qui passi sūt nōn. martij.

De sanctis Philemone et Apollonio
et socijs martyribus. Cap. clxxxij.

Philemon et Apollonius

Philemon et Apollonius adria-
nus et theoticus cū
alijs tribus apud egyptum in ciuitate
antinohi. tēpore diocletiani au-
gusti sub p̄sede adriano passi sunt.
Eū em̄ post mortē ascle martyris: de quo dictū
est. f. kalen. february. Philemon et Apollonius
ad eius tumulū orare reperti fuissent a iudice
tenti sunt. Qui Philemonē fecit primo alapis
cedē: deinde ligatū ad stipitem sagittari. Et cū
sagitte in aere penderent: accessit adrianus
vt videret: quē vna et sagittis percussis oculo
excecauit. sed euz Philemon admonuit: vt se
mortuo ac sepulto de terra illa aqua infusa oculo
lum inungeret: sicq; visum recuperaret. At nō
adrianus fecit Philemonem cum Apollonio de-
collari. Sequenti die dum quasi tentatue sibi
a Philemone cōsulta perficeret: lumē percepit
et confestim conuersus est ad christum. Quod
diocletianus audiens: misit theoticum cū alijs
tribus ad ipsum captendum. Accedensq; ad-
drianus ad sepulchrum martyrum: et eorum im-
plorans auxilium: voce sancto: us de sepulchro
lapsa: in domino confortatur. Quod quattuor
illī protectores audientes stupefacti sunt. Euz
quibus adrianus ad imperatorem accessit. Et
quia per s̄ spiritum se in mare necandus cogno-
uerat: p̄cepit octo seruis suis: vt ip̄ius corpus
die octauo ad mare expectarent: quod delphis
nus ad terrā portare debebat: illudq; sepultu-
re traderet. Eum autē coram diocletiano xp̄m
constanter confiteretur: iussit eum ligatū in fo-
ueā p̄fundā deponi: terra que de fossa fuerat
superiecta. Sed cum sero ad lectū pergeret: in-
uenit adrianus in cubili suo iacentē incolumē:
et cathenas ip̄ius trahi appēsas. Tūc indigna-
tus imperator fecit eum in sacco cum arena li-
gato mergi: vna cum quattuor p̄toribus p̄-
dictis: qui ad ip̄m tenendū fuerant missi: quicq;
tantis visis miraculis ad xp̄m erāt cōuersi. Die
igif octaua serui adriani ad litus p̄solabant.
Et ecce quinq; sanctorū corpora sup quinq; del-
phines ad litus allata deducunt. Eum autem
serui dubitarent: ne corpus dñi sui ibi nō esset:
eo qd de se solo non de alijs p̄dixerat exportā-
do: subito vocē vnus ex delphinis loquentem
humanitus audierunt: et qd dñi sui corpus ibi
esset cū alijs quattuor vna secū passis intelle-
runt. Sicq; omnīū p̄dicorum corpora in tra
corpus ascle martyris sepelirunt: vbi et Phile-
mon et Apollonius tumulati quiescunt. Quorū om-
nium passio recolif. viij. idus martij.

De sancto Pontio diacono et
martyre. Cap. clxxxij.

k

Quintus diaconus cypritanus cartaginensis. epi & martyr. usque ad diem passionis eius cum eo exilium ducens egregium volu-
lumen de vita & passione eius reliquit: & in suis semper passionibus christum glorificans: coronam vite promeruit. Qui apud cartaginam sub galiano imperatore in domino feliciter quiescit. viij. idus martij: ut dicit hieronymus de viris illustribus.

De sanctis. xl. martyribus. Cap. cxxxv.

Quadragesima

multos in civitate sabasteni. armenie minoris passi sunt tempore licij imperatoris sub agricolao preside & lysia duce. Quorum nomina hec sunt. Eunolus: simonius: domi-

cianus: heractius: alexander: iohannes: claudius: athanasius: valens: helianus: melitius: edictus: achartus: iulianus: helius: theodolus: cyrilus: flavus: severianus: quiron: valerius: thudon: sacerdon: priscus: entyrus: smaragdus: philoturon: acritus: lysimachus: domus: theophilus: cuthochius: sanctus: agnus: leonitius: istrius: gagus: gorgoni: cadidus: michaelis. Qui primo ab agricolao preside in carcerem diebus plurimis detenti: expectante lysie ducis adventum. Deinde ipso lysia ad eandem civitatem veniente: coram utroque constituti: dum christum confiterentur: lapidibus in facies eorum missi sunt. Sed divino nutu ministri alterutrum lapidibus se feriebant. Dum autem leonolapidem ut eorum aliquem percurreret: lapide retro facie presidis contudit. Sicque sancti in carcere ducti divina visitatione consolantur. Quare homo ante presidem et ducem iterum constituti: cum christum viva voce confiterentur: in stagnum gelidissimum missi sunt: ut gelu constricti corpora eorum nocte superveniente dirumperentur: custodibus sibi adhibitis: balneo quoque iuxta posito: ut si quis vellet transgredi fidem suam ad balneum confugere posset: unus homo de numero. xl. effectus pusillantis refugit ad balneum: moxque ut attigit calorem resolutum reddidit spiritum. Ceteri vero confortati in laudes domini eruperunt. Circa hanc noctem terram respiciens velut sol lumen super eos: & glacies dissoluta est. Custodibus quoque curis dormientibus solus clauicularius vigilabat. Qui eos orantes audiens: & in luce curiose conspiciens vidit in luce coronas recipere. descendere super eos. Et cognovit quod qui ad balneum confugerat: non erat cum ceteris numeratus. Experge faciens ergo custodes protecti vestimenta

ta sua in facies eorum & se christianum proficiens exiit in stagnum: & cum ceteris tota nocte psallebat. Quod dum preses & dux mane didicissent: iusserunt ipsos omnes ad litus trahi: & baculis crura eorum confringi. Sicque reddentes tempore ante mas tali crurifragio martyrium consumaverunt. Corpora vero martyrum iusserunt igne consumi: et reliquias in fluvium tactari: ne a christiano sepulchra martyrum colerentur nobis. Horum unus meliton nocte cum esset omnium etate iunior: & cruribus fractis adhuc suppuerere: mater que assistebat dubitans: ne in cruciatu deficeret: blandis & salutaribus sermonibus horabatur. Eumque sanctorum corpora planstris imposita: ad incendium a ministris portarentur: mater iuvenis ipsum tollens in humeris vehicula sequebatur. Eumque ferretur inter maternos amplexus emisit spiritum. Eius corpus mater in ignem cum alijs projecit: ut nec filius mortuus a sodalibus esset divinus: combusta sunt igni sanctorum corpora & ossa in fluvium dispersa. Episcopus autem civitatis per visum admonitus: nocte ad flumen veniens invenit sanctorum reliquias in alveo fluminis subruas aquas sicut luminaria splendentes. Quas omnes collegit & digna veneratione recondidit. Qui passi sunt. viij. idus martij.

De sancto gregorio episcopo emeseni. Cap. cxxxvi.

Gregorius emesensis

Gregorius frater beati basilij cesariensis: epi fuit. Qui habuit & alterum fratrem nomine petrum: quorum alter in verbo doctus: alter in opere basilium exquebant. Iuvis erat plurima opuscula luculenta. Nam ut ait. Cincientius in speculo: scripsit librum de imagine in supplementum exameron beati basilij. Scripsit etiam libros contra eunomium quos beato gregorio nazanzeno & hieronymo legit. Scripsit & contra apollinarum librum: in quo evidenter in christo ostendit unam esse personam: sed duas naturas et operationes. Item librum de vita obscurum valde: quem psianus caudicus tempore secundi federici de greco transtulit in latinum. Item epistola de trinitate fide catholica explicante. Alia quoque multa scripsisse dicitur. De quo hiero. in lib. de viris illustribus mentionem fecit. Et claruit sub imperatore valente. Et quiescit in christo die. viij. idus martij.

De sancto pariano episcopo. Cap. cxxxvii.

Parianus episcopus

Parianus episcopus barcinonensis eiusdem potestatis ecclesie claruit: vir castitate insignis vita & sermone clarus: varia composuit opuscula: ex quibus est certus liber contra novatianos: tunc autem theodosij patris nostri ultima senectute fessus sine vite sortit: est viij. idus martij. Hec hiero. de viris illustribus. De sanctis alexandro & caio mar. Cap. cxxxviii.